

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; משיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
וליעביד בין אמלא בין אחר, ואי מקלע ראש חדש בערב שבת לא ליעביד כלל. וכיון דלא עבדינן מוצאי שבת, ועבדינן אמלא - מידע ידעי דחסר הוא												◊	ג.ג.		
אפילו הכי אתו למיטעי, אמרי: האי מלא הוא, והאי דלא עבדי - איתנוסי הוא דאיתנוסי.												!	◊	ג.ג.	
וליעביד אמלא ולא ליעביד אחר כלל												◊	ג.ג.		
משום בטול מלאכה לעם שני ימים.	אביי:											!	◊	ג.ג.	
כיצד היו משיאין משואות מביאין כלונסות כו'.													◊	ג.ג.	
ארבעה מיני ארוזים הן: ארוז, קתרום, עץ-שמן, וברוש.	רב יהודה:											◊	◊	ג.ג.	
קתרום, אמר רב: אדרא.	[רב]											◊	◊	ג.ג.	
מבליגא	דבי רבי שילא אמרי:											◊	◊	ג.ג.	
זו גולמיש.	ואמרי לה:											◊	◊	ג.ג.	
ופליגא דרבה בר רב הונא													◊	ג.ג.	
עשרה מיני ארוזים הם, שנאמר (ישעיהו מא) אתן במדבר ארוז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדיו	דאמר רבה בר רב הונא: אמרי בי רב:											◊	◊	ג.ג.	
ארוז - ארוז													◊	ג.ג.	
שטה - תורניתא													◊	ג.ג.	
הדס - אסא													◊	ג.ג.	
עץ שמן - אפרסמא													◊	ג.ג.	
ברוש - ברתא													◊	ג.ג.	
תדהר - שאגא													◊	ג.ג.	
תאשור - שוריבנא.													◊	ג.ג.	
הני שבעה הון												◊	ג.ג.		
הוסיפו עליהם אלונים, - אלמונים, אלמוגין.	כי אתא רב דימי אמר:											!	◊	ג.ג.	
אלונים - בוטמי													◊	ג.ג.	
אלמונים - בלוטי													◊	ג.ג.	
אלמוגין - כסיתא.													◊	ג.ג.	
ארונים, ערמונים, אלמוגין.	איכא דאמרי:											!	◊	ג.ג.	
ארונים - ערי													◊	ג.ג.	
ערמונים - דולבי													◊	ג.ג.	
אלמוגין - כסיתא													◊	ג.ג.	
(ישעיהו לג) וצי אדיר לא יעברנו, אמר רב: זו בורני גדולה.													◊	ג.ג.	
היכי עבדו?													◊	ג.ג.	
מייתו שית אלפי גברי בתריסר ירחי שתא, ואמרי לה: תריסר אלפי גברי בשיתא ירחי שתא, וטעני לה חלא עד דשכנא, ונחתי בר אמוראי, וקטר אטוני דכיתנא בכסיתא, וקטר להו כספינתא. ונטלי חלא, ושדו לבראי, וכמה דמדליא עקרא ומתיא. ומחליף על חד תרין בכספא.													!	◊	ג.ג.
תלת פרוותא היוין, תרתי בי רומאי וחדא דבי פרסאי. דבי רומאי מסקן כסיתא, דבי פרסאי מסקן מרגנייתא, ומקרייא פרוותא דמשמהיג.													!	◊	ג.ג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כל שיטה ושיטה שנטלו נכרים מירושלים עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לה, שנאמר (ישעיהו מא) אתן במדבר ארז שטה. ואין מדבר אלא ירושלים, שנאמר (ישעיהו סד) ציון מדבר היתה וגו'.	רבי יוחנן:												■
כל הלומד תורה ואינו מלמדה - דומה להדס במדבר.	ואמר רבי יוחנן:												■
כל הלומד תורה ומלמדה במקום שאין תלמידי חכמים - דומה להדס במדבר, דחביב.	איכא דאמרי:												■
אוי להם לאומות העולם שאין להם תקנה, שנאמר (ישעיהו ס) תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל. תחת רכי עקיבא וחביריו מאי מביאיין? ועליהם הוא אומר (יואל ד) ונקיתי דמם לא נקיתי.	ואמר רבי יוחנן:												■
ומאין היו משיאין משואות כל ומבית בלתי.													■
מאי בית בלתי?													^
זו בירם.	רב:												!
מאי גולה?													^
זו פומבדיתא.	רב יוסף:												!
מאי כמדורת האש?													^
כל אחד ואחד נוטל אבוקה בידו ועולה לראש גגו.	תנא:												!
אף חרים וכייר וגדר וחברותיה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:												■
בני וביני הו קיימי	איכא דאמרי:												■
להך גיסא דארץ ישראל הו קיימי. מר חשיב דהאי גיסא, ומר חשיב דהאי גיסא.	איכא דאמרי:												■
בין כל אחת ואחת שמונה פרסאות. כמה הו להו - תלתין ותרתין	רבי יוחנן:												■
והא האידינא טובא הון													?
אסתתומי אסתתום להו דרכי, דכתיב (הושע ב) לכן הגני שך את דרכך בסירים	אביי:												!
מהכא: דכתיב (איכה ג) נתיבתי עוה.	רב נחמן בר יצחק:												!
חצר גדולה היתה בירושלים. ובית יעזק היתה נקראת, ולשם כל העדים מתכנסין, ובית דין בודקין אותם שם. וסעודות גדולות עושין להם, בשביל שיהו רגילין לבא.													■
בראשונה לא היו זזין משם כל היום התקין רבן גמליאל הזקן שיהו מהלכין אלפים אמה לכל רוח.													■
ולא אלו בלבד, אלא אף חכמה הבאה ליילד, והבא להציל מן הדליקה, ומן הגייס, ומן הנגר, ומן המפולת - הרי אלו כאנשי העיר, ויש להם אלפים לכל רוח.													■
בית יעזק תנן, או בית זוק תנן? בית יעזק תנן - לישנא מעליא היא, דכתיב (ישעיהו ה) ויעזקה ויסקלהו, או דלמא: בית זוק תנן, לישנא דצערא הוא. כדכתיב (ירמיהו מ) והוא אסור באזקים?	איבעיא להו:												^
סעודות גדולות היו עושין להם שם כדי שיהו רגילים לבוא	אביי, תא שמע:												!
דלמא תרתי הו עבדי בהו.													?
כיצד בודקין את העדים? זוג שבא ראשון בודקין אותו ראשון, ומכניסין את הגדול שבהן, ואמרין לו: אמור, כיצד ראית את הלבנה: לפני החמה או לאחר החמה, לצפונה או לדרומה, כמה היה גבוה, ולאין היה נוטה, וכמה היה רחב? אם אמר לפני החמה - לא אמר כלום. ואחר כך היו מכניסין את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם מכוונים - עדותן קיימת.													■
ושרא כל הזוגות שואלין אותן ראשי דברים. לא שהיו צריכים להם, אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש, בשביל שיהו רגילים לבוא.													■
היינו לפני החמה - היינו לצפונה, היינו לאחר החמה - היינו לדרומה													?
פגימתה לפני החמה או לאחר החמה.	אביי:												!
אם אמר לפני החמה - לא אמר כלום													■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

מקרא-key:

ראש השנה-אם אינן מכירין	
מימרא	מאן דאמר
מאי דכתיב (איוב כה) המשל ופחד עמו עשה שלום במרומוי - מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה, ולא פגימתה של קשת. פגימתה של לבנה - דחלשה דעתה, פגימתה של קשת - דלא לימרו עובדי החמה גירי קא משדייא.	דאמר רבי יוחנן:

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
									♦	■

כג: